

ting at afsætte, og vil man beskytte anden ideel Ejendomsret, saa maa man ogsaa beskytte industrielle Opfindelser.

N. Sørensen: Det interesserer ikke mig at beskytte en ideel Ejendomsret, der kun kan støtte sig til, at man har fundet paa at tage bakteriefri Gær, ælte den ind i Dejgen, og deraf lave Brød. Men for saa vidt det virkelig betyder noget, for saa vidt Brødet da bliver bedre, er det urigtigt over for Samsundet at give Enkeltmand Patent paa, at alene han maa bære sig ad paa den Maade. Den saakaldte ideelle Ejendomsret skal jeg ikke komme videre ind paa. Jeg var med til at drøfte den, da vi havde Forfatterloven til Behandling, og der kan jo siges en Del for og imod den. Det vil den ærede Minister imidlertid dog næppe paastaa, at det, han i dette Tilfælde kalder ideel Ejendomsret, fuldt ud kan sammenstilles med, hvad der er Tale om i denne Lov. Nej, det kan det paa ingen Maade; det har jeg heller ikke tidligere hørt, at nogen har villet paastaa.

Ordføreren (Klein): Efter at den ærede Indenrigsminister gentagne Gange har udtalt sig, er der ikke meget for mig at bemærke. Jeg vil dog med Hensyn til det, der synes at skulle være Hovedspørgsmaalet, erindre om, at saaledes som Flertallets Forslag foreligger, ere jo alle Opfindelser af Fremgangsmaader ved Tilvirkning af Næringsmidler — og derunder forstaa jeg Næringsmidler ikke blot for Mennesker, men ogsaa for Dyr — undtagne fra Patentbeskyttelse. Jeg ser ikke rettere, end at alt, hvad der blev gjort gældende, navnlig af det ærede Medlem, der sidst havde Ordet, om det forkerte, der skulde kunne fremkomme ved, at der skulde kunne gives Patent paa Opfindelse af Fremgangsmaader, ganske maa falde bort, hvis man vedtager Udvalgets Flertals Forslag; thi det, han omtalte, var ganske vist netop Patenter paa Fremgangsmaader til Fremstilling af Næringsmidler. Jeg indrømmer, at Sagen vilde stille sig anderledes, dersom man var bleven staaende i den Henseende ved Lovforslaget, men som det foreligger, gaar jo Udvalgets Flertals Forslag ud paa, at Fremgangsmaader ved Tilvirkning af Næringsmidler skulle være undtagne fra Patentbeskyttelsen. Det er kun mig, der personlig har udtalt mig ogsaa mod denne Undtagelse, den tilfredsstiller mig ikke, jeg tror ikke, den kan retfærdiggøres. Thi ganske vist kan man, som et Medlem af Udvalget, det ærede Medlem for Aalborg Amts Bde Valgkreds (S. Jensen), tale om,

foretrække Hensynet til Samsundet fremfor Hensynet til Enkeltmand; men denne Betragtning, som, naar den fremstilles paa den Maade, unægtelig tager sig godt ud, kan der ikke blive Spørgsmaal om at anvende under Behandlingen af et Lovforslag som det her foreliggende. Det er jo i Virkeligheden Opgaven for Lovgivningsmagten at afveje mod hinanden disse to Hensyn, Hensynet til Enkeltmand og Hensynet til Samsundet. Der er ikke Tvivl om, at i en vis Forstand var Samsundet bedst tjent med straks at kunne tilegne sig alle Opfindelser; og naar man ikke desto mindre ikke vil opstille det som Regel, men mener, at noget Hensyn skal der tages til Opfinderen, er det, fordi man mener, at man ikke uden videre kan lade Hensynet til Enkeltmand træde under Fødder af Hensynet til Samsundet. Men i øvrigt skal jeg tilføje, at det er et stort Spørgsmaal, om der her virkelig er den Strid til Stede mellem Hensynet til Enkeltmand og Hensynet til Samsundet. I det mindste er det min Mening, at naar man vil undersøge, hvorfor man overhovedet skal give Beskyttelse paa det ene eller det andet Omraade, er det i Virkeligheden ikke for derved at begunstige en enkelt, men fordi, naar alt kommer til alt, Samsundet staar sig ved, at der ydes Begunstigelse og Beskyttelse for den enkelte; Samsundet er interesseret i, at den enkelte Mand anspores til at opfinde til Bedste for Samsundet. Man kan ikke uden videre forudsætte, at den enkelte Mand skal være rede til, ikke blot at lægge Hovedet i Blod for at gøre Opfindelser, men ogsaa at anvende Penge paa at gøre de forskelligte Forsøg, som altid ville koste en Del, inden man naar til et Resultat, naar der ikke er mindste Udset til at vinde noget ved disse Opsætninger fra hans Side. Derfor tror jeg, at det er i Samsundets Interesse at yde Beskyttelse paa det Omraade, der her er Tale om, det, som den ærede Indenrigsminister kaldte den ideale Ejendomsret. Den har sin Betydning, og det er af Interesse for Samsundet netop ogsaa at beskytte den paa passende Maade. Det, Spørgsmaalet drejer sig om, er derfor ikke, om man skal foretrække den enkelte Mand for Samsundet, men hvorledes man skal drage Grænsen rigtig mellem tilbørligt Hensyn til Samsundet og tilbørligt Hensyn til Enkeltmand. Derom kunne Meningerne naturligvis være delte, men det gaar ikke an, som det ærede Medlem gjorde, uden videre at stille sig op som den, der taler for Samsundets Ret over for andre, der formentlig kun stille sig paa Enkeltmands Ret. Naar det samme ærede Medlem i øvrigt henviste til, at man jo her